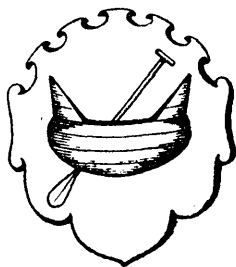

DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
ul. Pomorska 18. Tel. 2-93.
Adminstr. czynna od g. 9-12 w p.
Redakcja od godz. 2-3 po południu.

Prenumerata: Miesięcz. zł. 1.--

M. ŁODZI.

Ogłoszenie: Wiersz nonparel. (cztery szp. na stronie) **zł. 0.20**—Przed tekstem **zł. 0.55**—za wiersz (dwie szpalty na stronie) Drobne **zł. 0,05** za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie **zł. 50.**—

Cena egzemplarza **zł. 0.25.**

Nr. 9 (285)

Łódź, wtorek 3 marca 1925 r.

Rok V.

INŻ. KAROL FOLKIERSKI.

Ławnik m. Łodzi.

Unormowanie ruchu ulicznego jako pochodna regulacji miasta.

Na skutek wniosku r. Rapalskiego w k-sji do spraw ogólnych, wezwano Magistrat do przedsięwzięcia środków odpowiednich, celem unormowania ruchu kołowego na ulicach miasta.

W r. ub. Wydział Budownictwa opracował odpowiedni memoriał do władz nadzorczych, które zaaprobowały wytyczne zaproponowane i wydały odpowiednie rozporządzenie do Komisarjatu Rządu na miasto Łódź — o czym prasa miejscowa doniosła.

Zarządzenie to, rzecz prosta, nie leczy radykalnie choroby, lecz narazie łagodzi jej objawy, tem zresztą łatwiej, że i w ruchu ulicznym naszego miasta odbija się na obecny zastój, spowodowany w handlu i w przemyśle przez ekonomiczne przesilenie, jakie przeżywamy.

Powyżej użytym wyrażeniu „choroba“, bo tak nazwano wszędzie dolegliwości, jakich doznają wszystkie wielkie miasta z powodu coraz to wzmagającego się ruchu ulicznego — wszystkie one cierpią na „chorobę ruchu ulicznego“.

Choroba ta jest przedmiotem rozważań nie tylko miarodajnych czynników fachowych i w prasie fachowej, ale sprawą tą tak dalece się szerszy ogół interesuje, że jeden z tygodników paryskich ogłosił niedawno obszerny i rzeczowy o tem artykuł.

Dla Paryża, liczącego 4 miliony mieszkańców, gdzie ilość samochodów wzrosła od 1914 do 1925 r., z 29880 na 76247, a ilość zaprzęgów konnych nieznacznie się zmniejszyła z 35734 na 29880, choroba ruchu ulicznego stała się piekąca, tembardziej że na 1700 ha, przeznaczonych dla ruchu zaledwie 1000 przypada na jezdnie, podczas gdy Londyn i Nowy York, rozporządzają na ten cel powierzchniami pięciokrotnymi dla ilości pojazdów zaledwie dwa razy większej.

Czytelnik łódzki zapewne myśli w tej chwili: gdzie Paryż a gdzie Łódź, miasto o półmilionowej ludności, nowe, niemowlę w porównaniu z miastem o pochodzeniu niemal że starożytnym.

Dzisiaj rozwój postępuje pośpiesznie, tempem nadanem przez parę i elektryczność i dlatego właśnie z doświadczeń cudzych należy korzystać, aby uniknąć za lat może trzydzieści lub pięćdziesiąt tych niedogodności, jakich doznają nie tylko stare miasta na kontynencie, ale nawet i nowe zamorskie jak Nowy York.

Wszak wtedy, gdy Łódź powstawała w 1825 r., Paryż nie posiadał ani jednego trotuaru, od jednej do drugiej strony ulicy, od domu do domu, rozciągała się jezdnia, wklęśta dwuspadkowa, z rynsztokiem pośredku, którym ciekły wody deszczowe, wraz z wszelkimi nieczystościami, a po niej toczyły się pojazdy i brnęli piesi.

Paryż liczył wtedy zapewne około miliona mieszkańców.

Zaprowadzono pierwsze jezdnie wypukłe, wykonano dwa boczne rynsztoki, w odległości około 1 m. od lica domów, a do tak powstałych wzdłuż domów obustronnych pasów, zaczęli się przenosić piechurzy — chodniki urodziły się, a wraz z nimi nastąpił samoczynnie rozdział ruchu pieszego od kołowego.

Biorę w dalszym ciągu swych wywodów Paryż za podstawę, dlatego, że choroba najwięcej dała się tam odczuwać, z wielkich bowiem miast, jest to miasto najgęściej zaludnione w stosunku do swego obszaru. *)

Miarodajne czynniki rozważając zagadnienie, doszły do przekonania że przyczyną choroby, jest nie tylko zwiększający się wciąż ruch, ale i wadliwe rozplanowanie sieci drogowej i wąskość wielu ulic. Londyn ma wspaniałe drogi przecinające go wzdłuż i wszerz, Nowy York, zabudowany (jak Łódź) głównie wzdłuż, posiada 10 szerokich równoległych „avenues“, które go wspaniale obsługują. Paryż zaś posiada szerokie drogi — i to nie wiele — tylko w kierunku wschodnio-zachodnim, zaś w kierunku północno-południowym, tylko jedną arterję. Dlatego wyłania się obecnie konieczność zburzenia całych dzielnic dla zadośćuczynienia potrzebom ruchu.

Zasada projektowania sieci ulicznej jest nie tylko danie możności przenoszenia się z jednego punktu miasta do drugiego w sposób dogodny, ale i w sposób możliwie najszybszy, dlatego obok sieci ulic do siebie mniej lub więcej prostopadłych i równoległych, względnie mało do siebie pochylonych, wyłania się konieczność ustanowienia arteryj przekątnych, o charakterze że tak powiem tranzytowym — czego dotąd w Łodzi zupełnie niema. Również aby ruchem tranzytowym, bez potrzeby nie obciążać śródmieścia, pożądaną jest — ale nie zawsze możliwą do przeprowadzenia — jedna lub więcej szeroka okólna aleja, tak jak w Krakowie t. zw. „planty“ i obecnie zaprojektowany tam drugi równoległy zewnętrzny pierścień.

Oto do pewnego stopnia warunki, jakim powinna zadośćuczynić sieć ulic, aby spełnić swe zadanie „koryt“, po których mają spływać „fale“ ruchu ulicznego. Fale te jednakowoż tem się różnią od fali płynnych, znanych w hydraulice, że „korytami ulicznymi“ płyną równocześnie dwa prądy **równoległe i w kierunkach przeciwnych**. Fakt ten, przy koniecz-

*) Nawet obecnie po zniesieniu t. zw. sfer fortyfikacyjnych i oddaniu znacznych obszarów, miasto dążąc do cozwiazania zagadnienia budowy tanich mieszkań, projektuje (z powodu gęstości zaludnienia a stosunkowej szczupłości swego obszaru) domy ośmio piętrowe, bez podwórza, wyspowo rozrzucone, okolone szerokimi alejami i skwerami. Domy te będą zaopatrzone nie tylko w centralne ogrzewanie, ale i w ciepłą wodę dla wszystkich mieszkańców.

nem uwzględnieniu stanu istniejącego ulicy, zmusił do zaprowadzenia t. zw. **ruchu okólnego pojazdów**. Oczywiście nie można tego prawidła wszędzie zaprowadzić, lecz tylko tam, gdzie jakiś obiekt (gmach, zieleniec, pomnik) może być dookoła objeżdżany.

Przypuśćmy np., że na Placu Wolności stanie pomnik Kościuszki, natenczas ruch kołowy powinien być tak uregulowany, aby tramwajjadący z ul. Piotrkowskiej do Cmentarzy (3) mógł się dostać w ul. Konstancyńską, dopiero po objechaniu placu, tj. przejeżdżając przed ul. Pomorską i Nowomiejską, a tramwaj z ul. Pomorskiej (4)— po objechaniu przed ul. Nowomiejską i Konstancyńską do Piotrkowskiej. To samo powinno się stosować do ruchu wolnokołowego (samochody, wozy, rowery i t. p.) Przepis ten należałoby już zaprowadzić dla wolnokołowego ruchu na Górnym Rynku *) oraz zastosować na Placu Wolności, zaraz po przełożeniu toru okólnego, co nastąpi w r. b. (Dok. n.)

DZIAŁ SPRAWOZDAWCZY.

Protokół.

3 (III sesji) posiedzenia Rady Miejskiej m. Łodzi.

Łódź, dnia 12 lutego 1925 roku.

Komplet radnych 75, obecnych radnych 60. Komplet członków Magistratu 11, obecnych członków Magistratu 11.

Posiedzenie otworzył o godz. 20 min. 25 Prezes Rady Miejskiej, dr. Bolesław Fichna, w obecności quorum Rady (71 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego radnych sekretarzy A. Cyrańskiego i K. Dworznickiego, oraz Dyrektora Biura Rady Miejskiej, p. P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Krótkie zapytania:

a) l. r. dr. Schweiga: W związku z przeniesieniem Wydziału Statystycznego do nowego lokalu, r. Schweig zapytuje, jak Magistrat zamierza zużytkować opróżnione pomieszczenie Magistratu.

2. odpowiedź prez. Cynarskiego, w imieniu Magistratu, że Wydział Statystyczny został przeniesiony na Plac Wolności Nr. 14, 4-te piętro. Co stanie się z lokalem opróżnionym przez Wydział Statystyczny

dotychczas nie wiadomo, gdyż Magistrat nie powziął w tym kierunku żadnej uchwały; rzecz ta będzie rozstrzygnięta na jednym z najbliższych posiedzeń Magistratu.

b) l. r. dr. Schweiga, czy prawdą jest, że członkowie Magistratu, biorący udział w posiedzeniach Komisji Szacunkowych, pobierają za to specjalne wynagrodzenie.

2. odpowiedź prez. Cynarskiego, w imieniu Magistratu, że 31 grudnia r. ub. Wydział Podatkowy skierował do Prezydium Magistratu m. Łodzi pismo, do którego został dołączony wykaz sum, przeznaczonych przez Ministerstwo Skarbu do dyspozycji Magistratu m. Łodzi, jako zwrot kosztów, związanych z akcją wymiaru i poboru państwowego podatku dochodowego w roku 1924. Z tego wykazu wynika, że

a) do dnia 27.XII. r. b. wymierzono podatek dochodowego na r. 1924 zł. 2.742.184,27 z czego dla miasta 9 proc. za pobór i wymiar wyniesie

zł. 246.796,58

b) do dnia 27.XII. r. z. wpłynęło do Kasy Miejskiej na poczet powyższej sumy zł. 104.399,38

c) w budżecie m. Łodzi na r. 1924 wniesiono wydatków na ten cel sumę zł. 67.266.—

d) faktycznie wydała kasa miejska w okresie r. b. na eksploa-

*) Dla potrzeb ruchu zieleniec na Górnym Rynku jest zbyt obszerny.

tację tego podatku

zł. 62.099.93

- e) pozostaje więc do dyspozycji Prezydium Magistratu na 31.XII. 24 r. zł. 5.166.07

Otóż, wobec tego, że wzmiankowana suma pozostała do dyspozycji Magistratu, właściwie na akcję, związaną z pomiarem podatku dochodowego, uchwałą Magistratu z dnia 2. I. r. b. postanowione było, wobec tego, że było 61 posiedzeń komisji szacunkowych w roku ubiegłym, wynagrodzić (przewodniczących komisji, mianowanych przez Ministra Skarbu specjalnie i imiennie, po 20 zł. za posiedzenie, i łącznie z tej sumy została wydatkowana kwota zł. 1.220.—

3. r. dr. Schweiga: Wobec tego, że 9 proc. podatku dochodowego były przeznaczone dla kasy miejskiej, na rzecz miasta, r. Schweig zapytuje, czy nadwyżka tych 5 tys. była na rzecz samorządu miejskiego, czy też tylko do dyspozycji Prezydium Magistratu. Następnie, czy uchwalono wynagrodzić wszystkich członków komisji szacunkowych, czy też tylko niektórych.

4. odpowiedź prez. Cynarskiego, w imieniu Magistratu, że suma, o której p. r. Schweig wspomina, była jedynie za pracę przewodniczących komisji szacunkowej. Członkowie komisji, obywatele miasta, nie mianowani przez rząd, a wybrani przez Radę Miejską, pełnią swoje czynności honorowo.

c) l. r. dr. Schweiga, czy Magistratowi wiadoma jest uchwała Senatu w sprawie podatku majątkowego, który ma obciążyć ludność miast, i czy ewentl. Magistrat poruszył inicjatywę prywatną, żeby za pośrednictwem Związku Miast ingerować w tym kierunku.

2; odpowiedź prez. Cynarskiego, że Magistrat udzieli odpowiedzi na następnem posiedzeniu Rady Miejskiej.

d) l. r. Holenderskiego, że Rada Nadzorcza elektrowni łódzkiej

uchwaliła na swoim posiedzeniu pobierać kaucję od konsumentów, zapytuje więc Magistrat, czy jest mu to wiadome, a jeżeli tak, to co zamierza uczynić.

2. odpowiedź prez. Wojewódzkiego, w imieniu Magistratu, że stanowisko Magistratu jest niezmiennie i oparte na starej koncesji dopóki nowa nie obowiązuje. Jeżeli Rada Nadzorcza będzie stosowała kaucję, to Magistrat będzie się starał, o ile to będzie obciążało ludność, interwenjować tak, jak za pierwszym razem.

e) l. r. Bialera: Radni otrzymali bilety tramwajowe z fotografjami. R. Bialer zapytuje, czy były stwierdzone nadużycia ze strony radnych, i co skłoniło zarząd tramwajów miejskich do zaopatrzenia radnych w bilety z fotografjami. R. Bialer zapytuje Prezydium R. M. jak reagowało na tę rzecz.

2. odpowiedź przewodniczącego, że co do rzekomych nadużyć, to wogóle na to nie może odpowiedzieć w żaden inny sposób, jak tylko, że nie było żadnych zarzutów stawianych pp. radnym, żeby popełniali nadużycia, a więc z chwilą tą mowy nie może być o stwierdzeniu czegokolwiek takiego. Następnie jeżeli chodzi o fotografie, to Dyrekcja Tramwajów Miejskich postanowiła zażądać od wszystkich, którzy otrzymują tego rodzaju bilety, fotografie, a więc i radni musieli się do życzenia tego zastosować.

f) l. r. Bialera: W jakich towarzystwach ubezpieczeniowych jest ubezpieczony majątek miejski. R. Bialera interesuje sprawa ta dlatego, że chciałby wiedzieć, czy majątek miejski jest ubezpieczony przez przedstawicieli, czy wprost w towarzystwach. Przedstawiciele firm ubezpieczeniowych otrzymują pewien rabat, jeżeli więc Magistrat ubezpiecza bezpośrednio w towarzystwach w takim razie korzysta z tego rabatu. R. Bialer zapytuje więc czy Magistrat korzysta z rabatu, czy nie.

2. odpowiedź ławn. Bednarczy-

ka, w imieniu Magistratu, że udzieli odpowiedzi na następnem posiedzeniu Rady Miejskiej.

2. Zawiadomienie członków Rady Miejskiej: inż. St. Batkowskiego J. Danielewicz, I. Geperta, A. Idzkowskiego, dr. St. Kopcińskiego, dr. M. Maczewskiego, L. J. Mincberga, B. Romanowskiego, dr. J. Rosenblatta, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

3. Komunikaty Frakcyj:

a) Koła Narodowego o desygnowaniu do Wydziału Zdrowotności Publicznej r. Stanisława Bartzaka na miejsce r. Puto.

b) Chrześc. Demokracji o desygnowaniu do Wydziału Zdrowotności Publicznej członków R. M. Władysława Adamskiego i Józefa Kirpszę na miejsce b. radn. Bińkowskiej i radn. ks. Kaczyńskiego, oraz do Wydziału Budownictwa ob. Adama Szczęśniaka, na miejsce ob. Stawiskiego.

4. Uchwały Magistratu:

Nr. 52 z dnia 16 stycznia 1925 roku o podwyższeniu z dniem 18.1 r. b. ceny biletów wejścia do Miejskiego Kinematografu Oświatowego.

Nr. 74 z dnia 23 stycznia 1925 roku, treści następującej:

„Zgodnie z wnioskiem delegacji Wydziału Zdrowotności Publicznej Nr. 6 z dnia 5 stycznia 1925 roku postanowiono:

1. zgodzić się w zasadzie na połączenie Miejskiej Pracowni Bakteryjologicznej z Łódzką Filją Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie na warunkach następujących:

a) personel Miejskiej Pracowni Bakteryjologicznej przechodzi na etat Łódzkiej Filji Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie i opłacany będzie przez Państwo

b) inwentarz Miejskiej Pracowni Bakteryjologicznej miasto wypożycza Łódzkiej Filji

Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie; w razie ponownego otwarcia przez miasto Miejskiej Pracowni Bakteryjologicznej inwentarz ten zostanie zwrócony miastu w stanie używalności; w razie likwidacji nowopowstałej instytucji cały jej inwentarz, stanowiący tak własność miasta, jak i własność Państwa, staje się własnością miasta;

c) nowopowstała instytucja wykonywać będzie całą pracę epidemiologiczną dla miasta zupełnie bezpłatnie

d) komorne za lokal nowopowstałej instytucji opłacać będzie Państwo, wydatki zaś na światło, opał i wodę — miasto;

2. przesłać odpis niniejszej uchwały R. M. do wiadomości“.

Nr. 93 z dnia 27 stycznia 1925 roku, treści następującej:

„Po rozpatrzeniu uchwały delegacji Wydziału Opieki Społecznej Nr. 5 z dnia 17 stycznia 1925 roku, postanowiono:

1. zmienić dotychczasowy system dożywiania dziatwy miejskich szkół powszechnych, a mianowicie: zamiast obiadów, gotowanych w tanich kuchniach miejskich i dowożonych do lokali szkolnych, wydawać mleko przegotowane, bułki i cukier;

2. wyasygnować w związku z tem Wydziałowi Opieki Społecznej kwotę zł. 5.000. — tytułem stałej zaliczki do rozrachunku w końcu roku budżetowego 1925, na zakup przez kierowników miejskich szkół powszechnych mleka, bułek i cukru dla dziatwy, uczącej się w tych szkołach;

3. przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości“.

Nr. 95 z dnia 27 stycznia 1925 roku, treści następującej:

„Zgodnie z uchwałą delegacji Wydziału Opieki Społecznej Nr. 4 z dnia 17 stycznia 1925 roku postanowiono:

- 1) wypłacać, poczynając od dnia 1 stycznia 1925 r. Towarzystwu „Kropla Mleka” w Łodzi, tytułem subsydjum z funduszów miejskich kwotę zł. 500. — miesięcznie;
  - 2) przyjąć do wiadomości, iż w Zamierzeniach Skarbowych Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1925 są przewidziane odpowiednie na ten cel kredyty, oraz
  - 3) przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości.“
5. Odezwy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi) w przedmiocie:
- a) utworzenie spółki akcyjnej dla budowy i eksploatacji kolei elektrycznej Łódź - Rokiciny - Tomaszów,
  - b) statutu o podatku na rzecz m. Łodzi od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk.

6. Pismo Kasy Emerytalno-Pożyczkowej pracowników Kolei Elektrycznej Łódzkiej, treści następującej:

„Rada Miejska i Magistrat m. Łodzi jako przedstawiciele naszego samorządu oraz Zarząd Kolei Elektrycznej Łódzkiej, Sp. Akc., zawierając nową umowę koncesyjną, dały dowód swej troskliwości nie tylko o dobro miasta i wygodę jego mieszkańców, lecz i o rzeszę pracowników, zatrudnionych na Kolei Elektrycznej Łódzkiej.

Tym dowodem jest przewidziana w umowie koncesyjnej Kasa Emerytalno-Pożyczkowa dla pracowników Kolei Elektrycznej Łódzkiej, która, dzięki życzliwemu poparciu wspomnianych na wstępie Instytucji, zorganizowana została do życia 26 listopada 1922 roku, a od grudnia

1923 roku funkcjonuje regularnie na mocy statutu, zatwierdzonego przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

Instytucja ta wobec braku państwowej instytucji ubezpieczeń emerytalnych stała się zaczątkiem dziś już dość licznie organizujących się w Łodzi prywatnych kas emerytalnych, zapewniła wszystkim pracownikom Kolei Elektrycznej Łódzkiej spokojną starość i zabezpieczyła byt wdowom i sierotom po zmarłych pracownikach. W chwili obecnej Kasa Emerytalna pensjonuje 48 emerytów, 10 wdów oraz 16 sierot; wypłacono również wiele odpraw i zapomóg pogrzebowych.

Stwierdzając powyższe wyniki eobroczynnej działalności Kasy Emerytalno-Pożyczkowej, Zarząd tejszej Kasy poczytuje sobie za miłą i zaszczytny obowiązek wyrazić Radzie Miejskiej m. Łodzi gorące podziękowanie za przyczynienie się do powołania do życia tej tak bardzo pożytecznej na terenie miasta Łodzi instytucji.“ (Dok- nast.)

Kronika miejska.

— **Z Komitetu budowy kanalizacji.** W sobotę, dnia 21-go ub. m. pod przewodnictwem p. wiceprezydenta inż. Wojewódzkiego, odbyło się kolejne posiedzenie Komitetu budowy kanalizacji i wodociągów. Na posiedzeniu tem załatwiono szereg spraw natury gospodarczej, oraz wysłuchano sprawozdania pp. wiceprezydenta inż. Wojewódzkiego i inż. Skrzywana z podróży w sprawach kanalizacyjnych do Wiednia i Pragi Czeskiej. Omawiano również kwestje finansowe, związane ze złożonemi Magistratowi ofertami pożyczkowemi, żadnych jednak uchwał wiążących w materji tej nie powzięto.

— **Z gazowni miejskiej.** W poniedziałek, dnia 23-go ub. m., pod przewodnictwem p. wiceprezydenta inż. Wojewódzkiego odbyło się posie-

dzenie Rady Nadzorczej gazowni miejskiej.

Na posiedzeniu tem postanowiono dokonać rozszerzenia sieci latarni ulicznych, w szczególności zaś będą ustawione:

1-o nowe latarnie w ogólnej ilości 140 na ulicach Rybnej, Pomorskiej, Cegielnianej, Nowo-Cegielnianej, Zakątnej, Lipowej, Leszno, Alei I Maja, Srebrzyńskiej, Pańskiej, Podleśnej, Wodnym Rynku, Placu Dąbrowskiego, Skwerowej, Słowiańskiej, Suwalskiej, Magistrackiej Kilińskiego, Karolewskiej, Andrzeja, Wileńskiej, Radwańskiej; oświetlone będą następnie dojazdy do wiaduktu kolejowego od strony Tramwajowej i Wysokiej, Rokicińska od Magistrackiej do Szpitalnej, Niska, Wólczńska od Białej do Pabjanickiej oraz wiadukt kolejowy przy ul. Konstantynowskiej.

2-o obecne latarnie jednopłomienne zamienione będą na dwupłomienne na ulicach: Kilińskiego (od Nawrot do Pomorskiej), Wschodniej (od Narutowicza do Pomorskiej), Przejazd (od Piotrkowskiej do Juliusza), Andrzeja (od Piotrkowskiej do Gdańskiej), Gdańskiej (od Andrzeja do Kopernika) i Kopernika. Ogółem zamienionych będzie 94 latarni.

W związku z rozpoczęciem robót kanalizacyjnych Rada Nadzorcza postanowiła zamienić znaczną ilość starych rur-nowemi; w szczególności ułożonych będzie 5.540 m. rur głównych i 2250 m. rur dopływowych. Zabezpieczy to zaspokojenie potrzeb miasta na szereg lat najbliższych. W związku z wydatkami, związanymi z ułożeniem nowych rur, plan oświetlenia miasta musiał ulec narazie pewnej redukcji i zrealizowany będzie w r. b. w rozmiarach wyżej podanych.

Poza tem postanowiono założyć w śródmieściu przy ul. Piotrkowskiej sklep z przyborami i instalacjami gazowymi, przy sklepie zaś urządzić lokal, w którym organizowane będą pogadanki i pokazy,

propagujące korzyści stosowania gazu w gospodarstwie domowym.

— **Brokowanie Karolewa.** Na podstawie opinii delegacji Wydziału Finansowo-Obrachunkowego — Magistrat postanowił w roku bieżącym wydatkować zł. 50,000, — na zabrokovanie ważniejszych ulic dzielnicy Karolew, w myśl petycji, zgłoszonej do Rady Miejskiej przez zamieszkałych tam obywateli.

— **Ku uczczeniu Wielkiego Króla.**

Dnia 17-go ub. m. w gabinecie p. prezydenta m. Łodzi, M. Cynarskiego, odbyło się zebranie grona zaproszonych osób, celem związania komitetu uroczystego obchodu 900 rocznicy śmierci Bolesława Chrobrego. Wśród przybyłych obecni byli pp.: wicewojewoda Łyszkowski, gen. Jung, kurator dr. Jarosz, prezes dr. Fichna, wiceprezesi dr. Garliński i dyr. Wolczyński, ławnicy inż. Folkierski i Kruczkowski, inspektor szkolny Skowroński, pułk. Cieński, dyr. Maciński, dyr. Wiśniewski, radni Puto i Papis i inni. Usprawiedliwili swą nieobecność zaproszeni J. E. Ks. Biskup Tymieniecki z powodu choroby, oraz p. wojewoda Darowski i p. senator Lipkowski z powodu nawału zajęć urzędowych.

Posiedzenie zagał p. prezydent Cynarski, którego przez akklamację powołano następnie na przewodniczącego. Po dyskusji, w której zabierali głos prawie wszyscy obecni, uznano jednomyślnie konieczność zorganizowania w Łodzi szczególnie uroczystego obchodu ku czci Wielkiego Króla — Budowniczego Państwa Polskiego. Obchód taki byłby krzepiacym serca przejawem patriotycznych uczuć mieszkańców, którzy niezbyt często znajdują sposobność manifestowania swej czujnej i głębokiej polskości.

W celu urządzenia na szeroką skalę obchodów ku czci Chrobrego, które odbędą się w Łodzi w dn. 21—24 maja r. b., postanowiono powołać do życia komitet organizacyjny, z udziałem dokooptowanych reprezentantów związków i stowarzyszeń zawodowych, z równo pracowników umysłowych, jak fizycznych. W programie obchodu przewidziane są narazie: koncerty orkiestr na ulicach, dekoracja miasta, odczyty, przedstawienia dla młodzieży szkolnej w teatrach i Kinematografie Oświatowym, Akademja w Filharmonji i t. d. W celu realizacji tych planów rozpoczynają już działalność 4 sekcje komitetu, mianowicie: 1) prasowa pod przewodnictwem p. inż. Folkierskiego; 2) finansowa — p. dra Garlińskiego; 3) odczytowa — p. inspektora Skowrońskiego i 4) obchodowo-artystyczna p. dyr. Wolczyńskiego.

W charakterze prezydium komitetu plenarnego wybrano komitet ściślejszy, w którego skład weszli: p. prezydent Cynarski, jako przewodniczący, oraz pp. wojewoda Darowski, wicewojewoda Łyszkowski, J. E. Ks. Biskup Tymieniecki, gen. Jung, prezes dr. Fichna, dr. Jarosz. Komitet ściślejszy, z udziałem reprezentantów zrzeszeń i stowarzyszeń, zbierze się w ciągu najbliższych trzech tygodni.

Podkreślić należy bardzo żywą gotowość, zadeklarowaną przez wszystkich obecnych do czynnego udziału w sprawach organizacyjnych komitetu. Daje to gwarancję, że obchód 900 rocznicy Chrobrego wypadnie w Łodzi naprawdę pięknie i imponująco.

Obwieszczenia i Okólniki.

Okólnik Nr. 8.

W wykonaniu § 17 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 grudnia 1924 roku, o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 118 poz. 1073) — oznajmia się, że djety i koszty podróży w granicach Państwa członków Magistratu i pracowników Zarządu m. Łodzi, oblicza się na zasadach, wyłuszczonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 roku, o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów, oraz wojskowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 72, poz. 703).

Stosując tedy cytowane rozporządzenie Rady Ministrów, ustala się następujące normy należności za podróże służbowe:

- 1) Członkom Magistratu oraz pracownikom Zarządu m. Łodzi — w razie podróży służbowej do miejscowości, położonej poza Łodzią, przysługują:
  - a) djety oraz
  - b) zwrot kosztów podróży —
- 2) Djety wynoszą dziennie:
  - grupa uposażenia stos. do art. 3 ustawy z dnia 9 X, 1923 r. o uposażeniu funk-

cjonariuszów państwowych i wojska (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 116, poz. 924)

	punktów	
a) dla prezydenta i wiceprezydentów III i IV	50	
b) dla pozostałych członków Magistratu	V	40
c) dla pracowników miejskich I stopnia służbowego	V	40
d) dla pracowników miejskich II stopnia służbowego	VI	32
e) dla pracowników miejskich III stopnia służbowego	VII	28
f) dla pracowników miejskich IV stopnia służbowego	VIII	24
g) dla pracowników miejskich V stopnia służbowego	IX	22
h) dla pracowników miejskich VI stopnia służbowego	X XI i XII	18
i) dla pracowników miejskich IX, X, XI i XII stopnia służbowego XIII, XIV, XV i XVI	12	

3) Kwotę djety dziennej otrzymuje się przez pomnożenie ilości punktów przez mnożną, ustaloną na mocy art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 roku, o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 116, poz. 924) na miesiąc, w którym następuje wypłata.

W razie uchwalenia dopłaty na zasadzie art. 5 (zdanie przedostatnie) wyżej powołanej ustawy zwiększa się odpowiednio djety od dnia 16 danego miesiąca.

Przy podróży służbowej do stolic, zwiększa się djety o procent dodatku stołecznego (30), przy podróży zaś służbowej na obszar Województwa Śląskiego zwiększa się djety o procent dodatku kresowego

(z wyłączeniem dodatku wyrównawczego —).

4) Jednostką obliczania djet jest 24-godzinny okres czasu, liczący się od chwili rozpoczęcia podróży względnie od chwili wyjazdu z miejsca służbowego, aż do chwili ukończenia podróży, względnie do chwili powrotu do miejsca służbowego.

Za przeciąg czasu krótszy niż 24 godzin, wypłaca się całą djetę, jeżeli czynność służbowa łącznie z podróżą lub sama podróż odbywa się w porze nocnej conajmniej przez 6 godzin między 21 a 6 godziną, w przeciwnym razie wypłaca się tylko połowę djet ustalonych w § 3 niniejszego rozporządzenia, o ile czynność służbowa łącznie z podróżą, lub sama podróż trwała conajmniej 6 godzin.

Jeżeli podróż odbywa się koleją lub statkiem, początek tejże podróży należy liczyć od chwili odejścia pociągu lub statku, ustalonej w oficjalnym rozkładzie jazdy. Jeżeli podróż odbywa się innym środkiem komunikacyjnym, naprz.: końmi, samochodem i t. p., należy liczyć początek tejże podróży, od chwili ruszenia z miejsca, o ile nie można w danym wypadku zastosować analogicznie przepisu, zawartego w poprzednim zdaniu. Jeżeli natomiast podróż rozpoczyna się końmi, samochodem lub innym podobnym środkiem komunikacyjnym, dalszą część podróży odbywa się koleją lub statkiem, początek tej podróży należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca, o ile między obu częściami podróży niema przerwy.

5) Djety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży.

Djety należą się również w wypadku zachorowania w czasie podróży służbowej, przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu, w odnośnej miejscowości. O ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskim, a pracownik nie jest umieszczony w szpitalu, na koszt Magistratu m. Łodzi.

6) Zwrot kosztów podróży obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem, oraz zwrot kosztów przejazdu innymi środkami komunikacyjnymi, koszty przewozu koleją, lub statkiem bagażu podróżnego, oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu na dworzec i z dworca kolejowego, względnie do przystani i z przystani, jak również na pokrycie wydatków na tragarzy.

7) Członkom Magistratu i pracownikom miejskim I stopnia służbowego zwraca się cenę biletu I klasy kolei lub statku; pracownikom miejskim, od II do V stopnia służbowego, cenę biletu II klasy; pracownikom miejskim, od VI do XII stopnia służbowego, cenę biletu III klasy.

Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowienia, zawartego w poprzednim ustępie, mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją, mają prawo do biletu III klasy.

Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągami osobowymi. Zwrot kosztów przejazdu pociągiem pospiesznym ma miejsce tylko wtedy, jeżeli podróż służbowa ma charakter nagły, albo jeżeli przez użycie pociągu pospiesznego zaoszczędzono djety. Konieczność użycia pociągu pospiesznego winna władza zarządzająca podróż służbową potwierdzić na rachunku.

Jeżeli zaszła konieczność przejazdu pociągiem pospiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje ten, który zresztą posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu klasą III, zwrot ceny biletu klasy II.

Odbywający podróżem służbowe, może być przyznany zwrot ceny t. zw. miejscówki, o ile władza zarządzająca podróż służbową stwierdzi potrzebę zakupu miejscówki (pełnienie pociągu na danej linii kolejowej).

Osoby, mające prawo do ulg w przejazdach państwowymi lub za-

rzędzanemi przez Państwo środkami komunikacyjnymi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

8) Przy podróżach służbowych zwraca się koszt przewozu koleją i statkiem koniecznego osobistego bagażu podróznego, o wadze do 75 kg., o ile czynność służbowa łącznie z podróżą trwała conajmniej 6 dni, oraz koszt przewozu aktów i innych przedmiotów, potrzebnych do spełnienia czynności służbowych.

Za czynności komisyjne w miejscowościach, położonych bliżej niż 2 klm. od budynku, w którym mieści się urząd, nie należą się żadne koszty podróży.

9) Wymieniony w punkcie 6) ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu na dworzec i z dworca kolejowego, względnie do przystani i z przystani, oraz na pokrycie wydatków na tragarzy, wynosi, licząc za dojazd w danej miejscowości, tam i z powrotem łącznie:

- a) dla prezydenta i wiceprezydentów — 8 punktów,
- b) dla pozostałych członków Magistratu i pracowników miejskich od I do V stopnia służbowego — 6 punktów,
- c) dla pracowników miejskich od VI do XII stopnia służbowego. — 4 punkty.

W razie podróży służbowej do kilku miejscowości liczy się za dojazd w każdej miejscowości.

O ile odległość od gmachu urzędu względnie od mieszkania do dworca lub przystani, wynosi więcej niż dwa kilometry, dojazd traktuje się według postanowień § 13 cytowanego Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 roku.

10) Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo otrzymania zaliczki, nie przekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych djet. Zaliczkę tę za okaza-

nem zezwolenia na odbycie podróży, wypłaca Oddział do spraw personalnych Zarządu Głównego.

11) Wszelkie rachunki kosztów podróży, mają być przedstawiane do uregulowania Oddziałowi do spraw personalnych Zarządu Głównego w terminie 8 dni po ukończeniu podróży służbowej.

W wypadkach powtarzających się wyjazdów służbowych, naprz.: pewnych stałych inspekcji, czynności nadzorczych i t. p. mogą być rachunki kosztów podróży, za zezwoleniem Prezydenta Miasta przedstawiane do dnia 8 za miesiąc ubiegły.

12) W wypadku delegacji (odkomentowania) przy podróżach kolejowych i innych wypadkach, nie wymienionych w niniejszym rozporządzeniu, należności oblicza się na podstawie odpowiednich postanowień cytowanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 roku.

13) Zezwolenia na odbycie podróży udziela Prezydent Miasta, na wniosek ławnika — przewodniczącego odpowiedniego Wydziału. Po ukończeniu podróży służbowej należy złożyć zaaprobowane przez ławnika — przewodniczącego Wydziału sprawozdanie, stwierdzające wykonanie zlecenia służbowego oraz należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych. Sprawozdanie powinno być nadesłane Oddziałowi do spraw personalnych Zarządu Głównego, jednocześnie z rachunkiem kosztów podróży i djet.

14) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1925 roku.

Bliższych wyjaśnień udziela Oddział do spraw personalnych Zarządu Głównego.

Łódź, dnia 10 lutego 1925 r.

Prezydent (—) **M. Cynarski.**

Dyrektor
Zarządu Głównego
(—) J. Zalewski.

Obwieszczenie.

Magistrat m. Łodzi podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu zatwierdziło reskryptami L. Sm. 4145 | 24 z dn. 18.8.24 i L. Sm. 105 | 24 z dnia 13.I.-1925 uchwalony przez Radę Miejską w dn. 10.4.24 statut o podatku od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk na rzecz m. Łodzi w brzmieniu następującem:

STATUT

o podatku miejskim od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk, pobieranych na rzecz kasy m. Łodzi.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. Rz. P. Nr. 94 | 23, poz. 747) wydaje się następujący statut o podatku miejskim od publicznych zabaw, widowisk i rozrywek.

§ 1.

Na rzecz kasy m. Łodzi pobiera się podatek od przedstawień teatralnych, widowisk, koncertów, zabaw, rozrywek i innych atrakcyj.

Podatkowi temu podlegają wszystkie urządzone w obrębie granic miasta publiczne zabawy, rozrywki, widowiska i koncerty, nie włączając zabaw, rozrywek, widowisk i koncertów, urządzanych przez stowarzyszenia, związki i kluby, czy to w ścisłem kole swoich członków, czy też przy udziale zaproszonych gości.

§ 2.

Podatek ten pobiera się w formie podatku procentowego do zasadniczej ceny bilety, w wypadkach zaś, przewidzianych w §§ 7 i 8 statutu, w sposób ryczałtowy.

Przedsiębiorca lub urządzający zabawy, rozrywki, widowiska lub koncerty, będące przedmiotem podatku ściągą należną miastu sumę podatkową łącznie z opłatą za wejście i wnosi ją do kasy miejskiej.

§ 3.

Wolne od podatku są:

- 1) odczyty i pokazy, rzeczowe, świetlne i t. p., mające cele naukowe i oświatowe, o ile nie posiadają charakteru przedsiębiorstwa zarobkowego,
- 2) muzea i wystawy, nie posiadające charakteru zarobkowego,
- 3) popisy szkolne oraz zabawy, przedstawienia, koncerty, urządzane w budynkach szkolnych i w budynkach na ten cel przez szkoły wynajętych, jeżeli jako wykonawcy widowisk występują uczniowie szkół, lub też inni wykonawcy wyłącznie ze względów wychowawczych,
- 4) przedstawienia teatralne i koncerty, urządzane dla młodzieży specjalnie w celach pedagogicznych po cenach minimalnych, określanych przez Magistrat,
- 5) akademje uroczyste, urządzane ku uczczeniu pamiątek narodowych przez instytucje kulturalno oświatowe,
- 6) ślizgawki, o ile na nich nie przygrywa muzyka,
- 7) bilety bezpłatne (passe-partout),
- 8) przedstawienia i zabawy, z których dochód przeznaczają się wyłącznie i bezpośrednio na cele dobroczynne, zgóry określone, urządzane przez Polski Krzyż Czerwony, Straż Ogniową Ochotniczą Łódzką oraz

przez inne instytucje, które Magistrat uzna za zakłady dobroczynności publicznej,

- 9) zabawy, urządzone przez pojedyncze osoby w prywatnych mieszkaniach oraz zabawy reprezentacyjne, urządzone przez urzędy publiczne, o ile nie pobiera się wzajem zapłaty ani za zabawę, ani też za trunki lub jedzenie.
Pomieszczenie klubowe nie uważa się za prywatne.

UWAGA: Magistratowi przysługuje prawo zwalniania od podatku w poszczególnych wypadkach przedstawień teatralnych, urządzanych specjalnie dla zrzesseń pracowniczych.

§ 4.

Podatek wynosi:

- 1) 10 proc. od opłaty za wejście:
  - a) na operę, przedstawienia dramatyczne z wyjątkiem farsy oraz na inne przedstawienia teatralne i występy o wyższej wartości artystycznej,
  - b) na koncerty, nie połączone z innymi atrakcjami,
  - c) do muzeów i na wystawy, o ile nie ma zastosowania p. 2 § 3.
  - d) odczyty, nieobjęte p. 1 § 3,
  - e) ślizgawki, na których przygrywa muzyka,
  - f) na zabawy ogrodowe, nie połączone z atrakcjami o charakterze kabaretowym, a także zawody i popisy sportowe, urządzone przez stowarzyszenia sportowe i gimnastyczne, o ile zawody lub popisy nie są połączone z innymi atrakcjami,
- 2) 30 proc. od opłaty za wejście na farsę i operetkę,
- 3) 40 proc. od opłaty za wejście na przedstawienia kinematograficzne filmów wyłącznie produkcji krajowej,
- 4) 50 proc. od opłaty za wejście:
  - a) do cyrku,
  - b) na szopki artystyczne,
  - c) na zabawy taneczne,
  - d) na przedstawienia sceniczne, nie objęte innymi punktami niniejszego artykułu,
  - e) wyciągi samochodowe i konne,
- 5) 75 proc. opłaty za wejście:
  - a) do teatrów, wariete i kabaretów,
  - b) do kinematografów, i ile nie mają zastosowania przepisy p. 1 § 3, oraz p. 3 § 4 niniejszego statutu,
  - c) na wyciągi konne i inne podobne widowiska, połączone z grą lub z zakładami,
  - e) na maskarady i bale,
  - f) na dancingi.

§ 5.

Podatek oblicza się według ceny zasadniczej i liczby wydanych biletów wstępu.

Przy obliczaniu nie bierze się w rachubę biletów, wydanych bezpłatnie.

Cena, podana na bilecie, służy za podstawę wymiaru nawet wtedy, kiedy bilet wydany został faktycznie po cenie niższej; natomiast w razie pobrania kwoty wyższej od ceny, podanej na bilecie, podatek oblicza się według tej faktycznie pobranej kwoty niezależnie od kary, jaka może być nałożona w myśl § 20 niniejszego statutu. Jako zasadniczą cenę biletu należy rozumieć opłatę, pobraną na rzecz przedsiębiorcy z wyłączeniem podatku.

§ 6.

Od gry w totalizatora pobierany będzie na rzecz miasta podatek zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1922 (Dz. U. R. P. Nr. 1 | 23, poz. 2).

Od wszelkich innych gier, o których mowa w p. 2art. 18 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 (Dz. U. R. P. Nr. 94 | 23 poz. 747) podatek wynosi 10 proc. od stawek.

§ 7.

Restauracje, cukiernie, kawiarnie i t. p. zakłady, w których odbywają się widowiska sceniczne lub świetlne, albo też produkcje muzyczne, podlegają opłacie podatku ryczałtowego w wysokości do zł. 20.—dziennie, jeżeli zaś są czynne po godzinie 1-ej w nocy,—w wysokości do zł. 40.—dziennie.

§ 8.

Restauracje, cukiernie, kawiarnie i t. p. zakłady z gabinetami lub inne posiadające bilardy, instrumenty muzyczne, lub inne urządzenia do gry, przedsiębiorstwa widowisk i zabaw wędrownych, sale do tańca, strzelnice, cyklodromy, karuzele, huśtawki, łódki, siłomierze, oraz stowarzyszenia kluby, w których odbywa się gra w bilard, karty i t. p., podlegają opłacie podatku ryczałtowego w kwocie do zł. 20.—dziennie,

§ 9.

Wysokość podatku ryczałtowego w granicach, określonych w §§ 7 i 8 wymierza Magistrat na podstawie danych ustalonych, przez komisję po wysłuchaniu przedsiębiorcy, wzgl. urządzającego zabawę lub widowisko. Komisję powołuje Magistrat z udziałem rzeczoznawców.

§ 10.

Najniższa stawka podatkowa od biletu wynosi 10 groszy

§ 11.

Jeżeli publiczne zabawy, rozrywki lub widowiska składają się z kilku części, podlegających opodatkowaniu w poszczególnych częściach według różnych stawek, podatek pobiera się od całości według normy, oznaczonej dla części, podlegającej najwyższemu opodatkowaniu.

§ 12.

W razie naruszenia przez przedsiębiorcę, wzgl. urządzającego zabawę postanowień statutu niniejszego, tak że uniemożliwione zostało stwierdzenie ilości sprzedanych biletów, Magistrat może skutecznie wymiar podatku w ten sposób, jak gdyby wszystkie bilety, wzgl. miejsca zostały przez przedsiębiorcę sprzedane po cenach zwykłych lub też ustalonych przez Magistrat w poszczególnym wypadku. Po skutecznieniu wymiaru Magistrat doręcza wezwanie płatnicze.

§ 13.

Za należyty pobór i terminowe uiszczenie podatku do kasy miejskiej ponoszą odpowiedzialność nie tylko osoby, którym udzielono koncesji lub pozwolenia na urządzenie publicznych zabaw, rozrywek i widowisk, lecz solidarnie ponoszą odpowiedzialność i osoby, oddające lokal lub teren na widowisko, koncert i zabawę.

§ 14.

Osoby, urządzające publiczne zabawy, rozrywki i widowiska, jak również właściciele lokali, w których zabawy, rozrywki lub widowiska mają się odbywać, obowiązane są najpóźniej na 48 godzin przed rozpoczęciem tychże zawiadomić o tem Wydział Podatkowy.

§ 15.

Przy zgłoszeniu przedsiębiorca, wzgl. urządzający zabawę opwinien złożyć w Magistracie w celu ostemplowania bilety, przeznaczone do sprzedaży. Na biletach musi być oznaczony numer bieżący, nazwa przedsiębiorstwa, termin, miejsce i rodzaj zabawy, jakoteż cena lub oznaczenie bezpłatności biletu.

Magistrat uprawniony jest czynić wyjątki od powyższych wymagań.

§ 16

Całkowita suma podatku, przypadająca od nabytych biletów, powinna być uiszczona zgóry, wzgl. powinno być złożone równoznaczne zabezpieczenie; w tym ostatnim wypadku podatek należy zapłacić dnia następnego po ukończeniu zabawy, koncertu lub widowiska.

Sumy podatku, wpłacone ponad normę, będą zwracane lub zaliczane na poczet przyszłych należności. Od biletów stałych (abonamentowych) podatek uiszcza się zgóry wsumie ryczałtowej za cały okres czasu, na który zostały wydane bilety.

Opłatę ryczałtową, przewidzianą w §§ 7 i 8 uiszcza się miesięcznie zgóry.

§ 17.

Przedsiębiorca, urządzający zabawy publiczne, rozrywki i widowiska, ma prawo do przyznania mu przez Magistrat pewnej ilości biletów bezpłatnych, wolnych od podatku(p. 7 § 3).

Ilość tych biletów powinna być zgóry zadeklarowana i zatwierdzona przez Magistrat; same zaś bilety opwinny być zaopatrzone w stempel kontroli.

Za bilety bezpłatne nie może być pobierana żadna opłata za wejście.

Należący do personelu przedsiębiorstwa artyści i funkcjonariusze powinni przy wejściu na widownię okazać legitymację, zaopatrzoną w stempel kontroli miejskiej.

§ 18.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych według postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należnościach stempelowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 73 | 24, poz. 721).

W wypadkach nadzwyczajnych, kiedy przedsiębiorca uchyli się od wykonania włożonego nań przez niniejszy statut obowiązku, Magistratowi przysługuje prawo delegowania na koszt przedsiębiorstwa swoich kasjerów i bileterów, jak również stosowania innych środków, zapewniających uiszczenie podatku.

§ 19.

Od orzeczeń Magistratu w przedmiocie wymiaru i poboru podatku wolno w myśl art. 48 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94|23) odwołać się w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia, do Województwa Łódzkiego za pośrednictwem Magistratu.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia należności podatkowej we właściwym terminie.

§ 20.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku

podlegają karze do wysokości zł. 345,9, o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62 i 66 ustawy z dnia 11. VIII 1923 (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

Tym samym przepisom karnym podlegają osoby nabywające bi-lety nieostemplowane lub w inny sposób przyczyniające się do omijania podatku.

§ 21.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

§ 22.

Statut niniejszy nabiera mocy obowiązującej po ogłoszeniu go w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

§ 23.

Z dniem ogłoszenia statutu przestaje obowiązywać dotychczas obowiązujący statut o podatku od widowisk, koncertów, zabaw i rozrywek z dnia 23 maja 1921 roku.

Łódź, dnia 21 lutego 1925 roku.

MAGISTRAT m. ŁODZI

Prezydent: M. CYNARSKI.

Treść numeru 9-go:

Unormowanie ruchu ulicznego. Inż. K. Folkierski,

Dział sprawozdawczy:

Protokół 3 (III sesji) posiedzenia Rady Miejskiej z d. 12 | II 25.

Kronika miejska.

Obwieszczenia i okólniki:

Okólnik Nr. 8 w sprawie djet za podróże służbowe.

Obwieszczenie o podatku miejskim od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk.

Licytacje przymusowe.

Wydział Podatkowy Magistratu m. Łodzi niniejszem podaje do wiadomości, że **w dniu 4 marca 1925 roku, między godziną 9 rano a 4 popołudniu** odbędą się licytacje przymusowe ruchomości niżej podanych osób za niewpłacone podatki:

Wajland Irena, Pańska 27, lustro. Zawadzki, Nowo-Targowa 14, biblioteka. Grynberg, Nowo-Targowa 14, otomana. Cederbaum, Nowo-Cegielniana 28, kredens. Borenstajm, Pańska 29, zegar. Przygórski, Pańska 29, kredens. Rapaport, Pańska 29, szafa. Wilczewski, Pańska 31, maszyna szewcka. Wajland Dawid, Pańska 42, kredens. Burakowski M. Pańska 27, dywan. Pubiński, Pańska 16, kapa. Wygodzki D. Nowo-Cegielniana 52, pomocnik kredensu. Wiślicki Ch. Nawrot 7, kredens. Grynberg, Nowo-Cegielniana 4, kredens. Erdberg, Nowo-Cegielniana 19, 3 krzesła. Kagan, Nowo-Cegielniana 26, biurko. Frosz, Ogrodowa 20, maszyna do szycia, Klug, Ogrodowa 20, maszyna do szycia. Kenig, Ogrodowa 42, szafa do rzeczy. Draniewicz, Poranna 9, świnka. Grossberg, Wschodnia 30, kredens, obrus. Krajeman, Młynarska 11, 2 kapy. Kranskopf, Piotrkowska 31, tremo. Kurowski. Składowa 16, koń. Kwaśniewski, Wschodnia 43, szafa. Leszczyński i Kozłowski, Piotrkowska 21, tuzin noży i widelcy. Han Karol, Aleksandrowska 154, 2 szafy. Moszkowicz, Młynarska 17, kapa. Moszkowicz, Zawiszy 7, zegar. Olszewski F, Zawiszy 29, zegar. Braun, Cegielniana 45, szafa. Grynbaum, Pieprzowa 14, stół i 2 krzesła. Nissen, Pieprzowa 14, toaleta. Kaczmarek, Wschodnia 22, zegar. Szefer, Narutowicza 56, urządzenie pokoju stołowego i toaletka. Fiszer, Narutowicza 49, urządzenie pokoju stołowego, kasa, toaletka. Tenenbaum, Narutowicza 39, urządzenie pokoju stołowego, 2 szafy, garderoba i toaletka. Goldberg, Piotrkowska 42, 2 szafy. Szwarzbard, Konstanyńska 42, kredens i zegar. Kan, Piotrkowska 13, lustro. Abramowicz, Południowa 20, 2 kredensy. Chasylew, Cegielniana 32, 250 but. wódek. Gutman M. Cegielniana 71, kredens, maszyna do szycia, otomana. Kapłan Ch. otomana i tremo. Lipkind, Konstanyńska 38, tremo, otomana, kredens

6 krzesel. Sztal, Brzezińska 10, maszyna, tremo, zegar. Placek Brzezińska 10, 5 zegarów, Nering, Brzezińska 10, szafa, Gertner, Brzezińska 10, szafa, szafka, stół, kredens. Pajs. Berka, Joselewicza 20, maszyna do szycia, szafa, kredens. Herszkowicz, Berka Joselewicza 15, maszyna do szycia. Lipman, Berka Joselewicza 12, szafa i kredens. Tenenbaum-Berka Joselewicza 3, szafa. Pelter, Aleksandryjska 17, 50 garniturów. Szulc, Aleksandryjska 34, szafa i 3 kapy. Goldman, Aleksandryjska 32, 2 kapy, kredens, lustro, 2 stoliki. Erlichman, Aleksandryjska 32, szafa i zegar. Dziaba, Aleksandryjska 28, szafa i kredens. Baran, Aleksandryjska 28, szafa i zegar. Baran, Aleksandryjska 21, 2 szafy, zegar, kredens i bieliźniarka. Zaks, Aleksandryjska 20, tremo, szafa i stół. Rozenstejn, Aleksandryjska 18, 2 kapy, szafa, lustro, zegar. Lachman, Aleksandryjska 18, 2 maszyny do szycia. Śłodowski, Aleksandrowska 8, szafa. Brykman, Aleksandrowska 19, szafa. Gryner, Aleksandrowska 22, kredens, szafa, 6 krzesel. Piotrowski, Aleksandrowska 22, szafa. Gutrajch, Alaksandrowska 24, szafa i kredens. Brzozek, Aleksandryjska 24, szafa i waga. Borg, Aleksandryjska 14, garderoba. Gelbard, Aleksandryjska 16, szafa. Orakowski, Aleksandryjska 16, szafa i 2 maszyny do szycia. Waldfogel, Aleksandryjska 16, 2 maszyny do szycia. Feldblatt, Aleksandryjska 18, szafa i maszyna do szycia. Szer H. Kilińskiego 41, fortepian. Frankiel W. Cegielniana 26, pianino. Jozellson Sz. Al. I Maja 10, otomana.

Dnia 5 marca 1925 roku między godz. 9-tą rano a 4-tą po poł.

Grossman, Piotrkowska 82, 2 stoliki. Szerer, Napiórkowskiego 5, serwantka. Konnarski, Napiórkowskiego 77, tremo. Krakowska, Pomorska 67, biurko. Linder, Kilińskiego 203, rower. Łęczycki, Nowo-Zarzewska 13 | 15, garnitur. Mordkiewicz, Pomorska 25, tremo. Dziadek, Tylna 14, maszyna do szycia. Kofakowska L. Rokicińska 101, komoda. Kopczyński, Piotrkowska 93, kasetka. Pesses, Piotrkowska 69, papierošnica. Sobiński, Wólczńska 228, szafa. Stańczyk, Napiórkowskiego 81, zegar. Zylski, Rokicińska 119, zegar. Pogodzińska, Fabryczna 2, gramofon. Sztencel, Kilińskiego 203, warsztat stolarski. Fajnberg, N. Targowa 9, kredens, otomana, zegar. Szumiraj, Zawadzka 14, fortepian. Abel, Południowa 52, fortepian, kredens, biblioteka i garderoba. Szytyt, Nowomiejska 29, tremo, 2 szafy i 6 krzesel. Luft Estera, Pomorska 13, 2 kapy, obraz, stół i 6 krzesel, kredens. Meissner, Kilińskiego 96, urządzenie pokoju stołowego, szafa, garderoba, toaleta. Meissner, Kilińskiego 96, urządzenie salonu. Frydrych Jakób, Kilińskiego 125, 2 szafy lustro, biblioteka. Spiro, Przejazd 20, kredens, pomocnik, zegar, toaletka. Brandes, Przejazd 20, pianino, kredens, pomocnik kredensu. Eiger, Kilińskiego 93, maszyna do pisania, kasa, 2 biurka. Rozenblatt, Kilińskiego 115, 3 szafy, lustro i kredens. Świdorski, Piotrkowska 132, 50 walizek. Szolc, Anny 17, maszyna do szycia, umywalnia, otomana, kredens, szafa, zegar, lustro, kanapa. Kolasiński, Anny 22, lustro i szafa. Bichler, Główna 5, maszyna do szycia. Bornsztajn, Główna 7, otomana i zegar. Donaszewska, Główna 16, towar. Nowak, Nawrot 1, 2 trema, maszyna do szycia. Kozłowska, Piotrkowska 133, otomana. Wajnberger, Piotrkowska 145, pianino. Rubinstein, Anny 19, lustro i szafa. Arc, Anny 20, kredens i otomana. Piasecki, Anny 33, biurko i fotel. Kołaczkowski, Piotrkowska 153, 2 motory elek. Tannenbaum, Piotrkowska 128, tremo. Dorfsman, Piotrkowska 180, szafa, zegar, kredens i lustro. Hofrichter, 20 kapeluszy, maszyna do szycia. Lenczner, Piotrkowska 134, tremo i szafa. Frysz, Piotrkowska 141, szafa, kredens i 3 kołdry. Gertel, Piotrkowska 141, szafa, zegar i lustro. Herszkowicz, Piotrkowska 141, kredens. Bulwa, Piotrkowska 145, 50 pudełek szprot, 5 kg. herbaty, 150 puszek konserw, 2 kg. czekolady, 50 puszek sardynek. Oliwa, Pańska 103, szafa, maszyna do szycia, biurko. Sokołowski, Pańska 103, szafa. Ingster, Ewangelicka 5, 2 biurka, 2 szafy, kanapa, 2 fotele, dywan, stolik, gramofon, biblioteka i 2 fotele. Ciešlewski, Główna 2, towar. Frogiel, Nawrot 1, 2 kapy, otomana, tremo, kredens, szafa. Glišberg, Piotrkowska 128, 60 sukien. Danecki, Piotrkowska 178, maszyna do szycia. Borzykowski, Radwańska 6, szafa i maszyna do szycia. Birencwajg, Radwańska 7, zegar kredens, biurko i fortepian. Wróblewski, Radwańska 12, tremo, szafa, zegar, maszyna do szycia. Fajngold, Radwańska 17, lustro i kredens. Natan Salman, Ewangelicka 7, otomana i zegar. Szycht, Piotrkowska 128, urządzenie gabinetu, 2 otomany, kredens, dywan, szafa. Najman, Radwańska 19, zegar i kredens. Hencler, Kałna 25, 2 bufety. Holi J. Kałna 54, maszyna do szycia, kredens. Kruczkowski, Janiny 1, maszyna, tremo i szafa. Józefowicz, Sz. Pabjanicka 14, szafa i kredens. Cerfas, Sz. Pabjanicka 16, towar. Garczyński, Sz. Pabjanicka 23, szafa, kanapa. Gerbich, Sz. Pabjanicka 23, rower. Tokarczyk, Sz. Pabjanicka 33, szafka, zegar, 2 krzesła, kanapa. Fuks, Sz. Pabjanicka 38, szafa i kredens. Lipert, Pabjanicka 38, szafa. Wolcman Rubin, Sz. Pabjanicka 38, szafa i tremo. Uznański Idzi, Sz. Pabjanicka 44, szafa, 2 stoły, 4 krzesła. Nasweter, Sz. Pabjanicka 50, szafa, tremo, otomana, biurko. Różycki, Sz. Pabjanicka 50, 2 szafy, 2 bufety, waga. Dębowski, N. Zarzewska 13, szafa i tremo. Szeffner, Nowo-Zarzewska 13, maszyna do szycia i tremo. Berta Wilhelm, Sz. Pabjanicka 57, zegar, bufet, szafa. Hugo Wilhelm, Sz. Pabjanicka 57, bufet, pułka, kapa. Kobr, Sz. Pabjanicka 64, tremo. Wišniewski, N. Zarzewska 15, tremo. Jokieli, Sz. Pabjanicka 80, szafa i maszyna do szycia. Wildeman, Towarowa 2, tremo i otomana. Libert, Towarowa 21, pianino, kredens, otomana, tremo i szafa. Wajnberg, Napiórkowskiego 5, 2 szafy. Lichtensztajn, Rzgowska 2, 2 szafy. Apfelbaum, Rzgowska 3, szafa i otomana. Gryc, Rzgowska 1, urządzenie sklepu, 3 szafy, 2 bufety waga. Grynštajn J. Al. Košciuszki 10, 2 biurka.